

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

116. An saltem ratione consuetudinis iudicis laici possint extrahere reos
ab Ecclesia in delictis exceptuatis, & excusationem habere, ne obseruent
Bullam Gregorij XIV. de Immunitate Ecclsiarum? Et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

extrahi posse sine licentia Prælatorum Ecclesiasticorum, vt & clarissimè patet ex rationibus hucusque superius adductis.

7. Ad secundum argumentum, videlicet, quod licentia petenda est ab illo, qui negare non potest: sed iudex Ecclesiasticus in nostro casu talem licentiam negare non potest. Ergo, &c. Respondeo, quòd talis licentia, licèt ab Ecclesiastico iudice negari non possit, tamen ab illo petenda est ex ratione, quam adducit imperator in leg. pateant, Cod. de his, qui ad Eccles. confug. nempe, ne confusio generetur, & irreuerentia erga sacrosanctas Ecclesias à Laicis Ministris in captura reorum.

8. Adde quòd etiam à Regularibus petenda est licentia ab Episcopo prædicandi in suis Ecclesiis; & tamen illam negare non potest Episcopus: & idèd sufficit petita & non obtemperata, vt vult Concilium Tridentinum. Ergo non est semper verum id quod Sarpus pro certo supponit: nempe licentiam non esse petendam ab illo, qui negare illam non potest. Vnde ex his omnibus refellendus venit Iustus Oldesob qui nouissimè in *pract. crimin. tit. 3. can. 17. n. 3* docet, hodie criminosos non expectata Prælati licentia esse ab Ecclesia à iudicibus Laicis extrahendos, & contra Fagundez in *Decal. tom. 1. lib. 5. cap. 1. num. 22*. dicendum est assilinum non esse extrahendum à iudice Laico.

RESOL. CXVI.

An saltem ratione consuetudinis iudices laici possint extrahere reos ab Ecclesia in delictis exceptuatis, & excusationem habere, ne obseruent Bullam Greg. XIV. de Immunitate Ecclesiarum?

Et notatur esse reprobendam consuetudinem, etiam in terminis iuris communis, in qua alicubi alligantur compertis delinquentes in Ecclesia, donec examinetur causa ab ordinario.

Et an Constitutio Gregoriana sit usu recepta, explanaatur?

Et an vt consuetudo præualeat, aduersus canones, & leges Pontificias, opus sit, vt introducta sit cum scientia, & expresso consensu Summi Pontificis? Ex part. 6. tract. 1. Resol. 29.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Sarpus c. 6. fol. 62. vbi ex Episcopo Couaritiensi affirmat hanc consuetudinem toto terrarum orbe à Christianis receptam esse, & fol. 61. approbat etiam aliam consuetudinem vt supra visum est, extrahendi fures ab Ecclesia, & passim in tota serie huius libri approbat consuetudines in materia immunitatis Ecclesiarum.

2. Sed has consuetudines prorsus reprobandas esse existimo. Et probatur nostra opinio. Primò quia nulla consuetudo valet, quæ est contra libertatem Ecclesiasticam, vt patet ex cap. grauem, de senten. excommunicat. assertum etiam communiter Canonistæ in cap. nouerint, de senten. excommunic. & in cap. Ecclesia Sanctæ Mariæ, de constitut. Sed consuetudo, de qua loquimur, vt obseruat Peregrinus de immunitat. Ambrosinus cap. 14. num. 2. Bonacina tom. 2. disput. 3. quest. 8. punct. 10. num. 4. & alij, est consuetudo contra immunitatem Ecclesiarum. Ergo, &c.

3. Secundò consuetudo irrationabilis de iure non valet ex cap. final. & ibi Gloss. in verb. irrationabilis, de constitut. in 6. & ex cap. frustra à cap. mala. distinct. 8. Sed consuetudo, de qua loquimur, vt pote Sacris Canonibus contraria, est irrationabilis, vt patet ex cap. cum venerabilis. cap. ad audientiam, de consuetud. Ergo, & c.

4. Tertiò consuetudo statuto æquiparatur ex eg. de quibus, ff. de legibus ex cap. cum delectus, de consuetud. & idèd non inducitur super his, super quibus populus expressè statuere non potest, vt obseruat Aymon consil. 134. num. 25. & latius de antiquitate temporum in 4. part. sect. 1. num. 13. Sed in materia immunitatis Ecclesiasticæ, & Ecclesiarum non solum populus, sed Principes Laici nihil sancire possunt, vt habetur in cap. solita, de maior. & obediend. & in cap. 1. de consit. Ergo nec consuetudinem introducere valent.

5. Quartò immunitas Ecclesiarum est de iure diuino, vt tradunt communiter Doctores, quos plena manu congerit Chartarius in decis. criminal. 46. num. 34. & ego ipse in part. 4. tractat. 1. resolut. 44. Ergo, &c. Et licèt daremus, quod negandum est, immunitatem Ecclesiarum esse de iure humano, quod per consuetudinem derogari potest ex cap. final. de consuetud. cap. in istis, distinct. 4. c. placuit distinct. 22. tamen non potest procedere quando ius prohibet consuetudinem, supponendo esse iniquam: & hoc modo prohibet ius Canonicum consuetudinem contra libertatem Ecclesiasticam, ex cap. 1. & cap. ad nostram, de consuetud. & docet Rota Romana decis. 10. de consuetud. in antiquis: Ergo nulla prorsus consuetudo est admittèda contra Ecclesiarum immunitatem. Et ita docent communiter Doctores, & nouissimè omnino videndus Fagundez in præcept. Decalog. tom. 2. lib. 8. cap. 44. num. 20.

6. Quintò supradictæ consuetudines iam reprobatae sunt à Concilio Tridentino sess. 25. cap. 20. de reformat. quatenus innotat, & exactè præcipit ab omnibus obseruari Sacros Canones, & Concilia generalia, necnon à Apostolicis sanctiones in fauorem libertatis Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum. Et dictum Concilium fuit confirmatum per Bullam Pij IV. in qua adest clausula decreti irritantis, quæ tollit omnem consuetudinem præteritam & futuram, vt infra probatur.

7. Et tandem sextò omnis difficultas cessat stante Gregoriana constitutione, in qua, vt ego cum multis Doctoribus probaui in part. 1. tract. 1. resolut. 1. tolluntur omnes consuetudines contra immunitatem Ecclesiarum: quia ibi adest clausula, sublata, &c. quæ tollitur omnis facultas iudicandi, in cap. si eo tempore, de elect. in 6. Tum quia adest ibi decretum irritans, contra quod allegari non potest contrarius vsus, vt infra videbitur: tum quia in dicta constitutione reducuntur omnia ad vnã formam, quæ de sui natura opus est, vt seruetur ad vnguem: tum quia consuetudo derogans immunitati corruptela à Summo Pontifice vocatur. Tum denique quia expressè derogat culibet facultati, quomodocunque emanauerit à Seda Apostolica, contrarium iudicandi: sub qua tam statutum, quàm lex & consuetudo videntur comprehendendi. Et in specie, quoad casum nostrum statuit iudices etiam in casibus exceptuatis non posse auctoritate propria delinquentes ab Ecclesia extrahere.

8. Sed a duersis supradicta instabat olim mecum differens quidam Minister Regius textum in cap. 1. de constitut. in 6. vbi Bonifacius VIII. decreuit; quòd Romanus Pontifex per constitutionem à se nouiter editam non intelligitur in aliquo derogasse consuetudinibus locorum & personarum; nisi expressam de iis fecerit mentionem. Sed in dicta constitutione Gregoriana nulla de consuetudinibus particulatim habetur mentio; ergo, &c. Et ita pessimè argumentatur Gambaecurta lib. 3. cap. 8. num. 8.

9. Respondeo, quòd textus in dicto cap. 1. de constitut. non procedit, vbi per legem consuetudini contrariatur.

Quæ hic est supra Ref. 1. & in Ref. 2. §. Verum respondeo.

Quæ hic est supra Ref. 1. à §. Ex his & in aliis eius annot.

contrariam ad ius commune primarium reducitur : tunc enim consuetudo tollitur per legem contrariam, licet de consuetudine in lege mentio facta non fuerit, vt docet Paulus de Castro in l. de quibus, n. 54. ff. de legib. & Chartarius *decif. crimin. 46. num. 45.* Sed per constitutionem Gregorianam post assertas consuetudines reducitur ad ius commune primarium: ergo concludendum est consuetudinibus per illam sufficienter fuisse derogatum.

10. Dicendum est igitur contra Sarpum consuetudines contra Ecclesiarum immunitatem esse inualdas, & esse iam reprobata à sacro Concilio Tridentino, & constitutione Gregorij XIV. Vnde extrahentes reos ab Ecclesia in casibus exceptis ratione consuetudinis non excusantur à pœnarum incurfione.

11. Hinc obiter nota non esse approbandam etiam in terminis iuris communis illam consuetudinem, quam conatur defendere doctus & eruditus Ioannes Petrus Fontanella *decif. 200. & 201.* ex qua alicubi alligantur compedibus delinquentes in Ecclesia, donec examinetur causa à Ordinario: nam hæc consuetudo tanquam irrationabilis, & contra sacros Canones, atque immunitatem Ecclesiasticam est reiicienda per textum exprellum in *cap. definitiuit 17. quæst. 4.* vbi canetur, ne reis aliqua vis, aut nocibilitas, damnumve inferatur, quin possint per triginta passus ab Ecclesia exire: ergo in dicto textu supponitur ibidem ligari non posse.

12. Nec valet dicere, dum causa examinatur, posse iudicem secularem suæ iurisdictionis terminos seruare indenens: quia non est modus seruandi se indemnem exereere iurisdictionem, vbi non potest: nam reus, dum est in Ecclesia, vt satis supra probatum est, dicitur esse extra territorium & iurisdictionem iudicis secularis: ergo ibi ligare non potest. Et ita docet Perlicus *de offi. Sacerd. lib. 1. cap. 9. dub. 12. num. 118.* Suarez *de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 2. num. 2.* Fagundes *part. 2. lib. 4. cap. 4. num. 55. & alij.*

13. Sed quia omnia superius stabilita procedunt maxime & sine vlla difficultate in terminis constitutionis Gregorianæ Sarpus *fol. 67.* respondet non esse vsu receptam, & consuetudine antiquatam esse. Sed quoad primum: respondeo, (& hoc est valde notandum, & ideo perpetuo tene menti,) quod in dicta constitutione Summus Pontifex apposuit clausulam decreti irritantis: cuius ea virtus est, quod probati non possit legem vel constitutionem tali clausula roboratam vsu non fuisse receptam. Et ita post Ancharanum, Archidiaconum, Geminianum, & alios firmat Caputaquensis *p. 3. dec. 204.* Et nouissime sacra Rota in Maior. Indultorum die 11. Aprilis 1639. corâ Domino meo Merlino, & in eadem causa die 16. Nouembris 1640. corâ Domino meo Peutingero. Quibus ego addo Chartarium *decif. crimin. 74. num. 19.* vbi pro hac sententia adducendo etiam Gabrielem, & Marchesianum sic respondet ad indices Laicos Mediolanenses, qui in causa cuiusdam rei intendebant non esse seruandam dictam constitutionem Gregorianam, quia non erat Mediolani vsu recepta. Hanc etiam sententiam docet Bonacina *tom. 2. disp. 3. quæst. 8. punct. 10. num. 4.* Castus Palauus *tom. 2. tract. 11. disp. vii. cap. 10. num. 1.* Fatinaeus *de immunit. cap. 2. num. 5.*

Vnde videant illi, ad quos spectat, si non obseruando constitutionem supra dictam possint se legitime tueri & defendere asserendo non esse vsu receptam.

14. Et miror etiam quomodo Sarpus potuisset seruari, quoad aliqua immunitatem Ecclesiarum ledentia ratione consuetudinis: quia dato & non concessio, quod dicta consuetudo valeret contra ius: tamen nondum sufficienter præscripta esse potest ad eos ex-

cusandos: nam ab eo tempore, quo editum fuit Concilium Tridentinum vsque ad tempus: quo facta fuit constitutio Gregoriana, necdum elapsum erat tempus sufficiens ad legitimam consuetudinem inducendam; & idem dicendum de tempore constitutionis Gregorij XIV. vsque ad diem in qua Sarpus scripsit: nam vt communis fert sententia, vt consuetudo præscribat contra ius Ecclesiæ, & Canones opus est spatio quadraginta annorum vt patet ex authent. *quas adtioner. C. de sacrosanct. Eccles. &* ex multis sacris Canonibus, quos semper sequutum fuit venerandum sacra Rota Auditorium, vt in vna Gerundenfî Administrationis die 13. Maij 1630. coram Verospio; apud Guerlios Veneros *decif. 375. num. 10.* In vna Salernitana die 2. Iulij 1623. coram Cauallerio *decif. 691. num. 5.* In vna Calaguritana die 7. Maij 1574. coram Cæsare de Grassis *decif. 11. num. 1.* In Burbenfî die 22. Maij 1613. coram Mançanedo apud posthumas Fatinacij *tom. 1. decif. 479. n. 12.* in vna Illerdenfî die 14. Nouembris 1611, & in vna Romana die 9. Decembris 1614. coram Coccino, penes posthumas Fatinacij *tom. 1. decif. 355. n. 2. & tom. 4. decif. 611. n. 3.* In vna Veneta die 6. Martij 1589. coram Mantica *decif. 31. num. 3.* Et tandem in Giennensî die 23. Nouembris 1613. coram Buratto *part. 1. decif. 19. num. 7.* In quibus omnibus decisionibus sacra Rota canonizat communem opinionem Doctõrum assententium contra Canones & Ecclesiam non esse admittendam consuetudinem minoris temporis, quàm quadraginta annorum; Sed, vt dictum est à tempore Concilij Tridentini vsque ad constitutionem Gregorianam non fluxerunt anni quadraginta, neque etiam à dicta constitutione vsque ad tempus in quo scripsit Sarpus: ergo nescio qua ratione potuerit ipse defendere consuetudines contra immunitatem Ecclesiarum, & contra ea, quæ circa dictam materiam disposita sunt in iure, vel in prædicta constitutione Gregorij XIV.

15. Sed ad labefactandâ magis opinionem Sarpi & aliorum, qui supradictas consuetudines contra Ecclesiarum immunitatem conantur defendere, sub prætextu, quod sint valida, quia dicta immunitas est de iure positio, præter responsiones superius positas assero, quod vt consuetudo præualeat aduersus Canones, & leges Pontificias opus est, vt sit introducta cum scientia & expresse consensu Summi Pontificis, & præter Oldradum *consil. 237. 244. & 254.* Federicum de Senis *consil. 17.* Nattam *consil. 574.* & Doctores communiter in *c. cum non ignoras, de præbend. & cap. litteras, de concess. præbend.* adducam in confirmationem huius doctrinæ Oraculum Sacræ Rotæ Romanæ in vna Treuerensî Abbatia Sancti Maximi die 24. Ianuarij 1625. coram Domino meo Coccino Decano, vbi firmatur ad inducendam consuetudinem contra Canones requiri necdum scientiam, sed etiam expresse consensum Papæ. Et verba sacra Rotæ ego adduxi in Apologia contra Salgadum quod etiam nouissime docuit sacra Rota in Messan. Decanatus die 27. Maij 1641. coram Domino meo Dunozet, & in Maior. Indultorum die 11. Aprilis 1639. coram Domino meo Merlino, cuius magistralis Decisio omnino videnda est.

16. Qua doctrina supposita, nescio quo pacto consuetudines contra immunitatē Ecclesiarum possint defendi ab aliquibus Doctõribus, cum non fuerint introductæ cum scientia & expresse consensu Pontificis: imò contra dictas consuetudines Concilium Tridentinum, & constitutio Pontificia Gregorij inuehitur & illas reuocat, & Summi Pontifices quotidie aduersus tales consuetudines, potius abusus, reclamant, & in Bulla Cœnæ singulis annis impro-

Sup. hoc in Ref. seq. §. Sed primus. & supra ex Ref. 101. lege doctrinam §. vlt. paulo post initium.

Sup. in Ref. præterita §. probatur. & in Ref. 64. §. 1. in fine, & §. Ad doctrinam. & in Ref. 67. §. 1. & infra in tr. 2. ex Ref. 16. lege doctrinam §. secundo, & Ref. 302. §. 1. 2. & 3.

Sup. hoc in tom. 6. tr. 2. Ref. 10. §. Et ideo, sed lege eam per totam.

ius Ref. & in Ref. 45. & 345. §. 2. & seq. & in Ref. 33. §. 6. post medium. vlt. quibus. Sup. hoc in tom. 6. tr. 2. Ref. 2. §. Tertia, & §. Sed quod, & seq. & in Ref. 6. §. 1. & vlt. & in aliis eam notationum.

Sup. hoc in tom. 6. tr. 2. Ref. 10. §. Et ideo, sed lege eam per totam.

bant & damnant Ergo, &c.

17. Nec obstat dicere quod tunc consuetudo contra immunitatem Ecclesiarum esset irrationabilis, & introducta aduersus sacros Canones, quando tolleretur vniuersam Ecclesiarum immunitatem; secus si in aliquo casu, vt accidit in consuetudinibus aliquorum Regnorum. Et ita argumentatur Couarruias, quem more peccudum (dupliciter mihi de viris doctis sic loqui) sequuti sunt postea multi Iuriconsulti, vt Cenedus in Canon. *Question. 9. q. 4. num. 3.* Sesse de *inhibit. v. 8. §. 3. n. 136. 146. 147. & 155.* Pereira de *manu Regia part. 2. cap. 59. n. 19.* Gutierrez de *Tabell. quest. 93. num. 12.* Gasfas de *nobilit. glos. 9. num. 44. & sequent.* Vallaeus *tom. 1. allegat. 10. num. 5.* Castillo, Soto maior de *tertiis, cap. 12. cum. 34.* Rodericus de *ann. reddit. lib. 1. cap. 17. num. 58. 62. & 63.* Villalobos in *compend. opin. verb. Clericus. num. 80. in fin.* Farinacius *quest. 8. num. 3.* Grassius de *effect. Cleric. effect. 1. num. 388.* Gratianus in *disceptat. forensib. tom. 1. cap. 40. n. 39.* Giurba *consil. 52. num. 3.* Iulius Clarus in *§. fin. quest. 36. verb. Sed & Thomas Bozius de iur. stat. cap. 17. & quod Pa- pa, & alij.*

18. Sed hæc doctrina est prorsus refellenda, tanquam Sacris Canonibus contraria, vt patet per textum expressum in *cap. Clericus de iudiciis*; in quo à Summo Pontifice damnatur consuetudo particularis contra immunitatem Ecclesiasticam, & ex aliis iuribus, quæ ego adduxi in *part. 4. tr. 1. resol. 21.* Et hæc sententiam nunc magis stabilire conabor.

Que hic infra in re. Ref. 2. à text. dato. ubi in Ref. de in aliis eius primæ

19. Dico igitur demandandas esse omnes consuetudines contra immunitatem Ecclesiasticam, etiam si non sunt generales, ita vt tollerent omnem immunitatem sed etiam si sint particulares quoad vnam tantum causam; & hoc non solum ex auctoritate sacrorum Canonum, sed ex solidissimis rationibus; quia; vt supra visum est, consuetudo non potest introducere id quod lex non potest statueri; quod etiam determinat Sacra Rota die 26. Nouembris 1594. coram Gypso, & die 22. Martij 1613. coram Mangano penes posthumas Farinacij *tom. 1. decis. 20. n. 5. & decis. 479. num. 3.* non enim plus auctoritatis potest habere, quam lex, vt patet ex iuribus, quæ adducit Sacra Rota die 30. Martij 1629. coram Vbaldo penes decisiones Venetas Guerrilij *decis. 265. num. 18.* Sed lex Laica non solum in generali, sed nec etiam in particulari aliquo casu potest statueri aliquid contra immunitatem Ecclesiasticam, vt de se patet, nec indiget probatione, ex defectu nempe iurisdictionis, vt inter alios docet Chartarius *de iur. in. num. 84.*

20. Quod confirmatur, nam valet argumentum de toto ad partem, vt obseruat Sacra Rota in vna Romana die 11. Maij anno 1609. coram Damasceno penes posthumas Farinacij *tom. 1. decis. 223. num. 1.* & patet ex *l. que toto ff. de rei vendic. & ex Menochio de presump. lib. 3. quest. 35. num. 27.* Surdo *consil. 435. numer. 21.* Thoma à Romasertis in *floribus legum Regul. 46.* maxime vbi datur eadem ratio, vt est in casu nostro. Idem Menochius *consil. 72. num. 5.* Surdus *consil. 193. num. 6.* Et alij. Si ergo consuetudo generalis contra libertatem Ecclesiasticam etiam secundum Aduersarios est reprobanda; neque etiam particularis erit admittenda; vtraque enim est deformis & irrationabilis; nam magis & minus nõ differunt specie, nec mutant substantiam rei, vt habetur in *l. vltim. ff. de fund. instruat. & in l. si is cui. ff. quemadmod. seruit. amittat. & docet Surdus consil. 305. num. 66. & consil. 368. num. 13. cum aliis; ergo, &c.*

21. Et ita hæc nostram sententiam, nempe consuetudines etiam particulares, & quoad aliquem casum tantum contra immunitatem Ecclesiasticam esse reprobandas docet Baldellus *tom. 1. lib. 5. disp. 39.*

nu. 7. Bonacina in *Bull. Cæn. disp. 1. quest. 20. punct. 1. num. 10.* Gasparus in *defens. iur. Pontif. disp. 6. cap. 4. num. 23.* Ciarlinius in *controuers. forensib. lib. 1. cap. 31. num. 17.* Mascardus de *interpretat. statutor. conclus. 1. num. 131.* Sperellus *decis. 37. num. 47.* Tannerus *tom. 3. disp. 5. quest. 7. dub. 1. num. 16.* cum Suarez & Valboas quos vbi supra citauimus; quibus etiam adde Duardum in *Bullam Cæna, lib. 2. num. 18. quest. 9. numer. 7.* Et ita hæc sententiam nominatim contra Couarruiam nouissime improbauit Sacra Rota Romana die 20. Iunij 1636. coram bon. mem. Coccino in causa Barcinonensis emptionis.

22. Igitur reassumendo breuiter omnia supra dicta assero (& qui habet aures audiendi audiat) omnes & quascunque consuetudines contra immunitatem Ecclesiæ, & Ecclesiasticarum personarum esse inualidas; quia sunt contra ius diuinum, vel saltem contra ius positium, aduersus quod præualere non possunt; quia sunt irrationabiles, & ab ipso iure reprobantur tanquam tales; & quia à Concilio Tridentino, & constitutione Gregoriana fuerunt reuocata; Ergo nec excusari possunt ex tacita Summi Pontificis approbatione, nam reclamatione singulis annis in Bulla Cæna, vt satis probabitur in Apologia contra Salgadum, vt docet nouissime Franciscus Arano in *part. 2. D. Thoma, quest. 97. disp. 3. sect. 5. diffie. 4.* & post hæc scripta Sanctissimus D. N. Vibanus VIII edidit Bullam quæ incipit *Romanus Pontifex* dat. Romæ 5. Iunij 1641. vbi annullat & reprobat & declarat semper fuisse nullas & reprobatas omnes consuetudines contra immunitatem Ecclesiasticam.

Sup. hoc leg supra §. Sed quia. huius Res. & in tom. 6. tract. 1. Ref. 1. §. vlt. & Vide illam per totam, & Resolutio- nes eius primæ nor. & infra in tr. 2. ex Ref. 355. Vide §. 10. Deinde. post medium.

23. Vnde ex omnibus supradictis patet refellendum esse Balsosam de *iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. num. 82.* vbi asserit circa immunitatem Ecclesiasticam magnam habere vim consuetudinem; quapropter in multis casibus ad illam recurrendum esse; cum in nullo casu, vt supra probatum est, possit consuetudo contra immunitatem Ecclesiarum præualere.

RESOL CXVII.

An dum causa agitur, reus gaudeat Immunitate, necne, & an possit iudex secularis illum ab Ecclesia extrahere, & in suis carceribus detinere?

Et quid est sentiendum de modo constituendi reos ligatos intra Ecclesiam?

Et in textu huius Resolutionis aliqui alij curiosi casus sapius contingentes in praxi quaruntur, & explanantur, in quibus reus gaudet Ecclesia Immunitate. Ex part. 1. tract. 1. Resol. 32.

§. 1. **A**ffirmatiuè responderi Sarpus c. 6. fol. 65. vbi postquam dixisset aliquos asserere in tali casu reos esse custodiendos in compediibus intra Ecclesiam; aliquos verò dixisse vigilias custodiendas esse circa Ecclesiam; ipse tandem sic subdit. Prudentes iudices rectius iudicauerunt reos ab Ecclesiis extrahere; saluo tamen iure restituendi sacro loco, quando ita expedire visum fuerit, eosque custodiæ tradere, donec prehensio probata sit, aut improbata, Ecclesiæ restituantur, pro vt iure conuenire visum fuerit. Sic ille.

2. Sed primus modus constituendi reos ligatos intra Ecclesiam, iam supra satis à nobis reprobatus est contra Fontanellam. Secundum modum reprobat Sarpus ob reuerentiam debitam sacro loco (Timeo Danaos; & dona ferentes) sed non damnat Raphaël de la Torre *tom. 2. in 2. 2. quest. 99. art. 3. disp. 7. & Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 12. n. 4.* & alij; quos citat & sequitur Castrus Palaus *tom. 2. tract. 11. disp. 60. dicit.*

Supra in Ref. que hic est antecessus §. Hinc obiter, & supra in Ref. 101. §. vlt. à lin. 6. à vers. Nec appret. bo.